

[Finansministeren.]

nestemandsorganisationernes ansvarlige Ledere, har modtaget den nye Ordning med Tilfredshed.

Til min Beklagelse maa jeg dog konstatere, at en enkelt Gruppe inden for Tjenestemandstanden har reageret paa anden Maade, Sygeplejerskerne, der som bekendt ikke har indskrænket sig til at udtale Utilfredshed med deres Placering — det er der mange andre, der har gjort —, men har ment, at den Behandling, deres Lønkrav har været Genstand for, var saa utilfredsstillende, at de har maattet gaa til kollektiv Opsigelse af deres Stillinger og derved for første Gang i dansk Tjenestemandshistorie har taget Skridt til at etablere Tjenestemandsstrejke. Jeg skal ganske vist oplyse, at det ikke er alle Statens Sygeplejersker, der har opsagt deres Stillinger, men en betydelig Del af dem har gjort det, og det er sket efter Beslutning af Organisationen med kollektiv Opsigelse.

Denne Sag har været og er stadig Genstand for offentlig Debat, og der er under denne fremsat adskillige Paastande, som er vildledende og urigtige. Jeg finder derfor, at det vil være rimeligt, om jeg ved denne Lejlighed omtaler dette Spørgsmaal noget nærmere og giver nogle Oplysninger om, hvad det er, der virkelig er foregaaet. Det er bl. a. hævdet, at der ikke paa tilfredsstillende Maade er forhandlet med Sygeplejerskepersonalets Repræsentanter, og at Lønningskommissionen ikke i tilstrækkelig Grad har sat sig ind i deres særlige Forhold. Efter de Oplysninger, jeg er i Besiddelse af, er disse Oplysninger ikke rigtige. Lønningskommissionen har i langt højere Grad end de tidligere Lønningskommissioner ført Forhandlinger med hver forhandlingsberettiget Tjenestemandorganisation, og for Sygeplejerskernes Vedkommende gik man endda et Skridt videre, idet man inden for Kommissionen nedsatte et særligt Udvalg vedrørende netop Sygeplejerskernes Forhold. I dette Udvalg indtraadte af Kommissionens Medlemmer Repræsentanter dels for Administrationen, dels for Tjenestemandorganisationerne og dels for de politiske Partier, men desuden deltog i Udvalgets Arbejde ogsaa Repræsentanter for Statens Hospitaler, det vil sige for Administrationen af disse, og endvidere var der 2 Repræsentanter for Sygeplejerskerne selv, ligesom Sundhedsstyrelsens Formand og Sundhedsstyrelsens tilforordnede i Sygeplejesager havde Lejlighed til at deltage i Drøftelserne i Udvalget.

Dette Udvalg kom til det Resultat,

at det vilde være rigtigt at gennemføre væsentlige Forbedringer af Sygeplejerskernes Kaar. Derom blev der saa stillet en Række Forslag, og den Stilling, som Udvalget her havde indtaget, blev siden godkendt af den samlede Kommission. Alle politiske Partier inden for denne Kommission, bortset fra de 2 kommunistiske Repræsentanter, der paa dette som paa enkelte andre Punkter tog et Særstandpunkt, støttede altsaa ligesom Organisationsrepræsentanterne og Repræsentanterne for selve Administrationen det Forslag, som Kommissionen har afgivet til mig.

Dette Forslag blev af mig uændret fremsat her i det høje Ting, og paa dette Grundlag er Forhandlingerne ført inden for det Udvalg her i Folketinget, som har behandlet Tjenestemandsløven, og som udførte et meget omfattende Arbejde. Over for dette Udvalg har Sygeplejerskerne haft Adgang til at fremføre deres særlige Synspunkter, og de har ogsaa gjort det, idet de har haft Foretræde for Udvalget. Kommissionens Forslag blev i øvrigt ændret lidt i Sygeplejerskernes Favør ved et Ændringsforslag, der blev stillet af mig og tiltraadt af Udvalget og derefter gennemført af den høje Rigsdag.

Den nu vedtagne Tjenestemandsløvhvil er altsaa ikke mindst paa dette Omraade paa meget grundige Overvejelser og Drøftelser, Drøftelser, i hvilke Sygeplejerskerne selv har deltaget. Den rummer ogsaa en Række meget væsentlige Forbedringer i Sygeplejerskernes Vilkaar, saaledes som de hidtil har formet sig.

Jeg skal nævne de vigtigste af disse Forbedringer. Hidtil har Sygeplejerskerne efter gennemgaaet Elevtid, nemlig 3 Aar, skullet være Aspiranter i 2 Aar før Ansættelsen som Tjenestemænd. Efter den nu gennemførte Ordning er Aspiranttiden indbefattet i Elevtiden, altsaa i de 3 Aar. Sygeplejersken kan altsaa ansættes som Tjenestemand, naar hun er fuldt uddannet. Jeg skal dog bemærke, at der ved Statens Hospitaler efter Elevtidens Afslutning findes en supplerende Uddannelse paa 1—2 Aar; men det gjorde der ogsaa før den nye Tjenestemandsløvhvil, saa der er altsaa Tale om en Forkortelse af den Ventetid, der gaar, inden Sygeplejerskerne kan blive Tjenestemænd.

Endvidere kan efter de nye Regler Elev- og Uddannelsesetid paa kommunale Sygehuse eller paa anerkendte private Hospitaler efter visse nærmere Regler træde i Stedet for Elev- og Uddannelsesetid paa Statens egne Hospitaler. Endelig kan Syge-